

K·MEO

PADRE NO ME ARREPIENTO

Daniel Esteve, responsable de Desokupa per la gràcia de Déu

Pues sí señor, les he amenazado y no me levante la voz porque voy y se la cierro. A ver qué haría usted si unos pringados de periodistas prepararan un programa para contar lo que hago. No lo que yo digo que hago, lo que hago de verdad. Joder, como mínimo hostiarles.

España es un país libre y “demogratico” y yo puedo hacer lo que me pasa por los huevos siempre que cumpla la ley, bueno siempre que parezca que cumplo la ley y de eso ya se cuidan otros. Mi sueño es una España limpia de moros y negros y gitanos y turistas marranos y a eso voy... y se me olvidaban los pobres desgraciados aunque sean de Benalmádena, a por esos también voy yo porque dejan mal el nombre de España como si aquí no tuviéramos una oportunidad para todos los que quieren dedicarse al tajo de verdad. Como yo por ejemplo que no paro.

Si los periodistas quieren trabajar que

inventen cosas, pero que no se metan con la gente honrada como un servidor. La de chanchullos que hay por esas televisiones y todos follando y todos robando y todo pero claro, eso no lo dicen, se meten con la pobre gente trabajadora como yo.

Y otra cosa le digo, ni me miente otra vez a la policía. Yo tengo un acuerdo con ellos, vale es público y “notario” pero si yo me conozco la dirección de esos impresentables de la tele, es porque me lo he currado yo. Ni chivatazos, ni acuerdos ni hostias. Que no se le vuelva a escapar esa sonrisita tonta que se la parto de cuajo.

Yo señor, imparto justicia como lo hizo Dios cuando castigó a los pecadores y les envió una lluvia que ya la querriamos para nosotros. A mí no me duelen prendas, si hay que actuar

actúo y dónde las putas leyes no dejan que lleguen los señores guardias, que esos si son unos señores, yo les hago el trabajo y España, oiga, limpia que es lo que se necesita y para lo que nacimos a ver si para cuando vuelva el Generalísimo se queda contento. Arriba España, coño!

*Declaració de Daniel Esteve davant un jutge d'instrucció amagat en un bunker.
Tradució: meva.*

GARSA PROSTÀTICA

AYUSO, LA PROTECTORA D'ANIMALS MASCLES

Ayuso crea un centre d'atenció pels homes mal tractats

Que a Ayuso li agraden els home salta a la vista. Només cal observar com s'apropa a les espatlles uniformades dels seus companys de partit, amb quins ulls se'ls mira, quina rialleta bonica deixa escapar quan la guaiten i els sucosos comentaris que fa de les fruites madures. Això és una dona “d'avantes” com es deia al meu poble.

El mèrit de l'Ayuso però va més enllà de la simple definició sexual. La seva preferència no és frívola sinó que ve recolzada per una forta convicció enciclopèdica. Un mascle és un mascle.

A l'home, com a moltes espècies de la creació, cal mimar-lo. Són molts els perills que ha de sortejar. Més enllà del PSOE hi ha altres enemics, com la mosca aquella que pica, o els llibres o, sense anar més lluny les dones. Les dones com tots

sabem, fan molt mal a l'home. El pega, l'insulta, li posa sostres de vidre i tot sovint el deixa cadàver. Francament no hi ha dret.

Conscient d'aquests perills i amant de la natura com sempre ha demostrat, la Presidenta de Madrid ha decidit crear un centre de recollida preservatiu de mascles maltractats. En principi només serà per a homes però més endavant ampliarà les instal·lacions i podran ser atesos gossos, gats, lleons i elefants. Els problema seran les tortugues perquè costa veure la diferència.

El Centre d'atenció als homes víctimes de violència femenina comptarà amb tots els avenços científics, apart de llits armaris i dutxes. També tindrà una secció per netejar de polls i paràsits als interns. Només una limitació, els

homes catalans hauran de seguir a la selva, sobre tot els burgesos que són la majoria. Diu l'Ayuso que una cosa és protegir als homes i l'altre als independentistes.

No és enveja i si ho és serà enveja sana però ja ens agradaria a nosaltres els homes catalans tenir llocs de recollida. De poc serveix llepar-se les ferides si quan cicatritzen arriba la dona i et fot una nova batzegada. A la redacció de Karlitus, cada reunió comença amb trenta minuts de teràpia on per torns expliquem les nostres desgracies matrimonials. Quan arriben les dones (sempre tard) callem, però ja més desfocats. I què fa el Sr Illa?, parlar de l'aeroport.